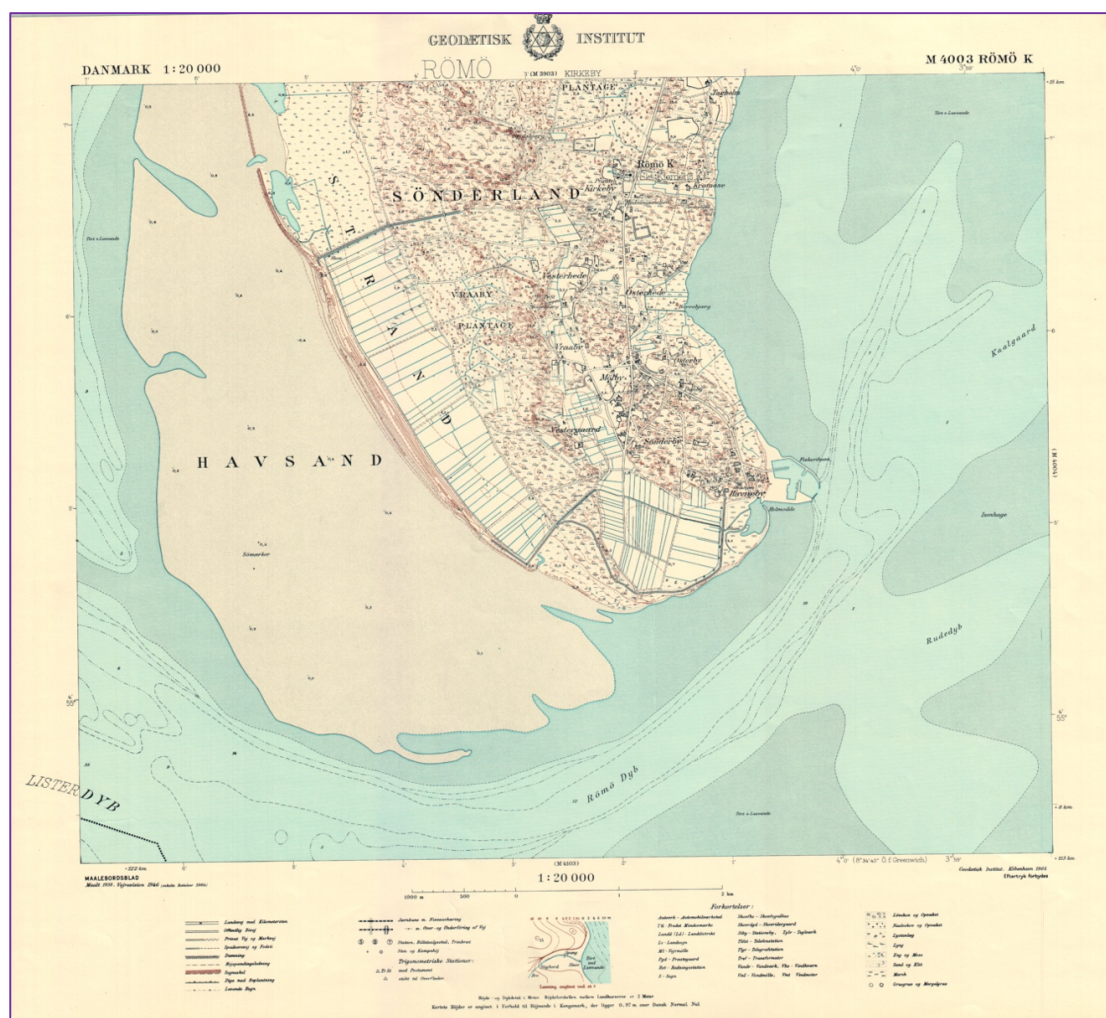

Jensen og Nielsen Nomadeliv 2020–21

Dagbogsblade fra Rømø 31. august – 26. september 2020

31. august 2020 - Vi er flyttet.....

Alt bohave, bortset fra det vi kan have i bilen og vores cykler, som hænger bag på, er nu opmaganiseret et sted ude i Hvidovre. Stamholmen er det vist.

Vi er på Rømø. I et lille 2-etagers rækkehus. Med 3 små værelser, hvor vi sover i det største. Det næststørste bruger vi som "walk-in closet". I det mindste står cykel-anhænger. Hedder det i øvrigt det?

Vi har køkken og bad, vi har terrasse med kuglegrill. Ikke verdens nyeste, men måske virker den, og vi har fred og ro og højt til himlens fugle. Som her på øen flyver ved egen kraft.

Vi har også en vaskemaskine. Den har vi endnu ikke fået til at virke, men Feriepartner Rømø har lovet at sende en tekniker i morgen. Måske lykkes det at få den fikset.

Vi har til gengæld ingen opvaskemaskine, men en børste og et par gode hænder, der klarer det manuelt. Vi har heller ingen tørretumbler, men et stativ som tøjet kan hænges op på. Vi har klemmer med fra storbyen. Ilse Jacobsen's, I ved, de der hvide arkitekteregnede. Uden rustent metal, udelukkende plastic.

Vi gik en tur til byen i formiddags. Vi skulle handle, fandt Dagli' Brugsen og fiskehandleren på havnen. Det første, der slog os, var stilheden. Ingen trafikstøj, ingen biler over for rødt lys, ingen cykler på fortovet, men blot stilhed. Og mørkt er det om natten. Bælgmørkt. Kan se stjernerne i Mælkevejen.

Nomadelivet er begyndt.

Udsigt fra huset på Rømø

Anne Marie løser sudoku i solen

2. september 2020 - Et lille hus på prærien ....

Er det vel ikke, men alligevel. Vi har udsigt til golfbanen, den er overvejende flad, så vi kan kigge over den og se, når vindsurferne er på vandet. Med en god zoom kan vi også følge med i spillernes score-card. Næsten.

Huset, ja huset, tjah. Det har vaskemaskine. Den virker ikke. Vi er blevet lovet, at ejeren skifter den på lørdag. Terrassedøren er mælkehvid. Det skyldes en punkteret rude. Nu har vi hidtil været begunstiget af solskin, så terrassedøren har nærmest stået åben hele dagen. Når vi har været hjemme. Og når vi er ude, er det såmænd ligemeget. Og når det nu begynder at regne fra i morgen eftermiddag, kan vi nok alligevel ikke kigge ud på golfbane-prærien.

Køleskabets nederste skuffe i døren har en svaghed, så rykker man lidt hårdt i døren, ryger flaskerne ud på stengulvet. Ingen rigtig katastrofale følger endnu, kun en halv flaske vin spildt. Men man skal jo ikke "græde over spildt vin" - eller er det mælk.

Læselampen over den højre side i dobbeltsengen (Erik's side) har det med at falde ned. Kan ikke repareres, siger service-teknikeren, som vi nu har haft på besøg 2 gange. Husets ejer skal skifte. Om det bliver lørdag, samtidig med vaskemaskinen, er vel tvivlsomt. Nå, men, Erik skal jo blot huske ikke at stikke fingrene utilsigtet op i lampen, så det går vel.

Men vi har det fint. Vi er blevet ret gode til at vaske op i hånden. Og åbne køleskabsdøren forsigtigt.

Vi var i Toftum, 10 km nordpå i går for at se Kommandørgården. Nord-modvind hele vejen mod nord, og minsandten om ikke vinden var vendt rundt, delvis i hvert fald, på hjemturen.

Udsigt fra huset på Rømø til golfbanen

Endnu et kig til golfbanen

En surfer på stranden kommer til syne

Mere golfbane-kig

Øens eneste (?) lyskryds voldte os en del problemer. Den dobbelte cykelsti ligger på vestre side af landevejen og fortsætter efter krydset på vestre side. Her er der dog et hegn, der spærrer for den direkte adgang, så i krydset går man først over mod øst (ved grønt, naturligvis, det er jo ikke Frederiksberg), afventer grønt og går derefter mod nord på østsiden. Sikkert og vel ovre på den anden side, venter man på, at trafikken stilner af (det tager ikke såååå lang tid, det er jo ikke Frederiksberg) og derefter går man over på vestsiden af landevejen for at forsætte af den dobbelte cykelsti mod nord til Kommandørgården.

Vi nød vores medbragte madpakker i gårdens have, fik et par kopper kaffe og en lækker brownie med fløde fra caféen, og så var vi klar til hjemturen i medvind. Eller det troede vi, halvvejs mod syd drillede vinden og vendte sig imod os. Bogstaveligt talt.

I dag testede vi Findveji-poster i Vråby Plantage. En fin tur.

Cykeltur til Kommandørgården, Tønninggård Naturcenter og stære på golfbanen

3. september 2020 - Så skiftede vejret...

Inden vestenvindslavtrykkene satte sit præg på Rømø's sydspids, nåede vi lige i aftes at se fuldmånen i fuldt flor og Karlsruognen og Venus og Mars og de utallige andre stjerner i Mælkevejen.

Og I dag inden regnen satte ind, nåede vi rundt på Sydvestens dige på apostlenes heste. Trækfuglene samler sig tidlig morgen på golfbanen inden golfkøllesvingerne forstyrrer deres stille fourageren.

Der er også får. Og et par færger til Sylt. Og strandløver i selvkørende vinddrevne strandløber-vogne i rask færd over den brede Rømø'ske Sønderstrand.

Men nu regner det. En masse 🌧️🌧️🌧️

Vandretur på diget med udsigt til Sild-færge, golfere på golfbanen og vipstjert i haven

6. september 2020 - Dage går.....

Vi har nu været her en god uges tid og er ved at vænne os til at være på Rømø. Vi har været i Vadehavscentret, ude at vandre i Kirkeby Plantage, i sol og regn, og på endnu et selv-trænings-o-løb i Vråby Plantage. Anne Marie siger, at det er "venlige skove" og det er da rigtigt, åbne, let-gennemløbelige, afvekslende.

Verden er lille. Just som vi stod ud af bilen ved Vadehavscentret i fredags kom der et par pæne mennesker hen imod os. Lige i øjeblikket kunne jeg ikke genkende dem, men så gik det op for mig, at det var Ruth's søster Asta og hendes mand Ahmed, der havde begivet sig en tur på tværs af landet. Mærkværdigt, at de lige skulle forlade centeret, samtidig med at vi ankom. Verden er lille.

Gad vide, hvem vi møder i Ribe, som vi har planer om at besøge i morgen?

Vadehavscentret

7. september 2020 - Turisteri og drager

Der var dragefestival i Lakolk i weekenden. Vi nåede at komme med i bagtroppen i dag mandag. Forud gik en 5 km vandring på diget på sydkanten af øen i strålende formiddags-solskinsvejr og en meget lang cykeltur til Lakolk med de sidste 5 km i strid modvind. Modvinden fik vi god gavn af på hjemturen. Da var det jo blevet til medvind, og medvind på cykelstierne er bestemt ikke at foragte.

Lakolk er meget turistet sammenlignet med Havneby. Egentlig utrolig med så stor forskel med så lille en afstand mellem de 2 byer. Kan være, at turisterne bliver draget af dæmningen og glemmer at dreje af mod Havneby i syd. Godt for os i syd. Her er fredeligt, ingen fancy iscafeer og kun en smule turisteri af de - stadig mange - tyske besøgende.

Det blev en aktiv dag. 5 km på gåben og 30 km på cykel. Vi sover nok godt i nat.

Kortet er fra vores selvtræningstur i går i den venlige Vråby Plantage.

I øvrigt virker vaskemaskinen nu, så vi har rent tøj til hele kroppen. Maskinens centrifugalkraft er godt nok ikke noget at skrive om, men med solskinsvejr lykkes det alligevel at få tøjet tørt.

Dragefestival i Lakolk

8. september – Hen i vejret eller held med vejret

Begge dele. Nattens vældige regn blev afløst af en morgens lette støvregn, som fortsatte formiddagen igennem. Vi tog til Ribe i regn, fandt en p-plads i nærheden af domkirken, i støvregn, havde paraplyen med, men ikke så snart var vi inde i kirken, før solen på fineste vis skinnede igennem de gamle blyindfattede vinduer og lyste op på Carl-Henning Pedersens smukke alterudsmykninger.

Vi fik frokost på en fortovsrestaurant, på torvet, ved domkirken, stadig i flot solskinsvej, carpaccio (AM) og hønsesalat (Erik) og vendte derefter næsen hjemad. Tog lige en tur ud til Kammerslusen med. Det flotte vejr holdt ud.

Ind om Skærbæk for at handle i Superbrugsen, med personlige tilbud på smør og vin, så dem tog vi imod. Spekulerer på, om de personlige tilbudspriser er de sædvanlige salgspriser, og de ikke-personlige priser blot er til for at narre naive "personlige-tilbuds-kunder" som os. Nå, men hvad, vinen er ganske udmærket til prisen, og smørret er fra Tise, så vi er tilfredse. Indtil videre, i hvert fald.

Ribe Domkirke

Kammerslusen

9. september 2020 - Og det regnede og regnede og regnede

Vi have planlagt den 3. selvtræningstur i den venlige Vråby Plantage, men det regnede fra morgenstunden. Det regnede også kl. 11, kl. 12, kl. 13, og kl. 14.

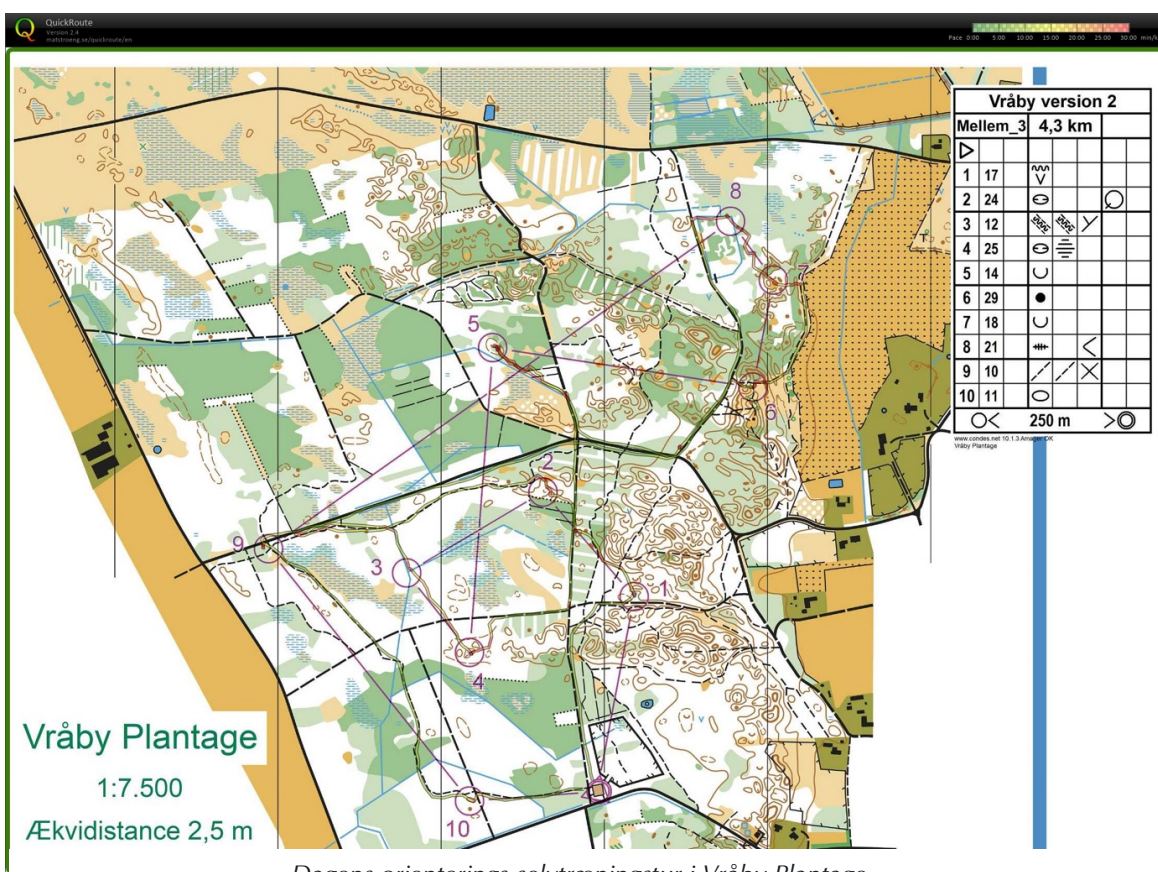
Vi var omklædt fra morgenstunden, men modstod "fristelsen" til orienteringsløb i regnvej, så vi ventede og ventede og ventede på opholds- og helst også solskinsvej. Det kom kl. 15, og så kom vi endelig i skoven.

En god ting var der ved regnen. Vi fik vasket en maskinvask håndklæder. Maskinens centrifugalkraft er ikke imponerende, så vi måtte i centret for at tørretumble. Nødvendigt, hvis vi skulle have en chance for at få tørre håndklæder før de mugnede.

Hvis vaskemaskinen havde været en Tour de France rytter, ville den med det antal omdrejninger, den kan præstere, være blevet sat på den første bakke.

Vi FIK tørre håndklæder ud af anstrengelserne, og vi FIK løbet en fin tur i den venlige plantage, og vi FIK kogt sædvanlig onsdagsrisengrød med smørklat og kanelsukker efter løbeturen og vi FIK et glas rosé efterfølgende, så alt i alt ikke så dårlig en dag.

Kortet viser vores vejvalg. Vi fulgte en grøft til post 5, som Anne Marie faldt over - bogstaveligt talt. Hun slog sig ikke, og blev heller ikke våd i grøften, som heldigvis var tør. Næsten.

10. september 2020 - Stille dag med sol i Havneby

Anne Marie var travlt beskæftiget hele formiddagen med sit frivilligarbejde med Nunca Mas, der arbejder for bedre forhold for oprindelige folk i Honduras og andre steder.

Jeg kæmpede mig igennem en 30-40 sider af Peter Øvig's bog om Blekingegade-banden. Egentlig interessant nok. Underligt at tænke på, hvad politisk over-overbevisning kan drive en enkelt person og/eller en gruppe personer til.

Uden sammenligning i øvrigt, men alligevel undrer det mig, hvad der har drevet Inger Støjberg af politiske grunde til at lyve for folketinget og befolkningen.

Nå, men her på øen skinnede solen hele dagen, så vi gik en tur ned til byens butikstorv - sådan et er der minsandten, med 5 butikker og en iskiosk - og derefter ud at kigge på fugle, der havde meget travlt med at fouragere i vaderne. Der var ebbe, så der var god plads til fuglene. Inden vi kom derfra, var vandet begyndt at stige igen. Det gik foruroligende stærkt.

Det har været solskin hele dagen, en dejlig forandring fra gårsdagens regn. Og vinden løjede af, så vi fik et par timer i solen uden for vores lille lejehus med udsigt til rækken af hybenroser, der desværre skæmmer udsigten til hede, klitter og himmel. Ærgerligt, at jeg ikke lige havde en le ved hånden, for i så fald havde udsigten været re-etableret ret hurtigt. Jeg havde desværre kun en køkkensaks til rådighed, så projektet måtte opgives.

En herlig dag er til ende.

Vandretur til byen og havnen

11. september 2020 - Vandretur på Tønder Marsk stien

Vi tog på vandretur
ude i Guds natur
fuglene fløj rundt i flok
thi de var mange nok.
Vandring er ikke det værste, man har
rundt i marsk med himmel klar

For ikke længe siden etablerede man Tønder Marsk stien, 54 km vandring rundt i marsk, på diger og langs Vidåen, blandt fugle i træ og græssende får og kvæg. 54 km er nok lige i overkanten af, hvad vi kan klare, men heldigvis har man lavet sløjfer af varierende længde. Ja, altså hver sløjfe har selvfølgelig sin egen længde, den varierer ikke, men sløjfernes længde er forskellig.

Vi ville vandre på den grønne sløjfe ved Højer og en halv rød sløjfe tur-retur for at nå ud til Vidå-slusen. Og det gjorde vi så. Vi stillede bilen ved Sønderjylland Museums bygning i Højer. Her var der et opsat et skilt med teksten: "Velkommen" og nedeunder "Annemette Hoier Jensen m.fl." Det spekulerede vi en del over. Betød det mon, at Annemette m.fl. havde vagten på museet, eller betød det, at man bød velkommen til en gruppe med Annemette m.fl. som skulle underholdes af Sønderjylland Museum. Vi ved det ikke, men uanset det ene eller det andet, så var teksten temmelig misvisende. Dels var museet lukket, og dels var der hverken den ene eller anden slags gruppe.

Vandretur ved Tøndermarsken

Nå, men skal heller ikke bryde sin hjerne med spørgsmål, som man alligevel ikke kan finde svar på, så vi brød i stedet vores hjerne med at finde den grønne pil, der viste, hvilken vej vi skulle følge til Højer diget. Det gik vi så på et par kilometer, og ved Højer Sluse fandt vi en rød pil, der viste os vejen til Vidå-slusen.

Ved Vidå-slusen skal jeg da ellers love for, at vi kom i lag med de professionelle fugle-kiggere. Den ene efter den anden fugle-kigger på stylder med kameraer (ja, altså kameraer på stylder, ikke fugle-kiggere). Jeg tror, de på en god dag kunne se, hvornår færgen gik fra Sild til Rømø. Med en opdateret sejlplan ved hånden, forstås.

Anne Marie dristede sig til at spørge en medfølgende hustru, hvad det var, de kiggede efter. Hun (altså den medfølgende hustru) så forskrækket på Anne Marie og svarede, at det måtte hun (altså Anne Marie) nok hellere spørge en fugle-kigger om. Hun skulle i hvert fald ikke blameres af uvidenhed, Det lykkedes Anne Marie at få et svar ud af en af de mere imødekommende fugle-kiggere. Det var skestørke, sagde han. Anne Marie fik kikkerten frem og fandt en fin flok på vandet. Diskussionen blandt fugle-kiggerne gik i øvrigt på, om de havde set 53 eller 55 skestørke, eller var det mon kun 52?

Vi forlod fugle-kigger-selskabet, fandt en bord-bænk-kombination, hvor vi nød vores medbragte madpakker (1 stk. med laks og mayo og 1 stk. med spegepølse med remo og løg til hver). Hertil en slurk Rømø-vand på medbragt flaske. Og en halv müessli-bar. Til hver. Så var det tid at vende næsen hjemad.

Tilbage på Rømø skulle vi lige en tur ned på Butikstorvet og handle lidt ind i Dagli' Brugsen. Det gik ikke stille af. Anne Marie ville have dagens avis. Det blev Jyllands-Posten. Ikke for at læse den, det er ikke papiret værd, men de har nogle fine sudokuer. Vel ude af butikken og halvt tilbage til vores Rømø-base spørger Anne Marie: "Har du avisen?" "Nej", sagde jeg. "Satans", sagde Anne Marie, hvorefter hun stormede tilbage til butikken, med mig halsende langt bagefter.

Jeg nåede hende (med besvær), da hun kom ud af butikken med Jyllands-Composten i hånden. "Klaptorsk", sagde hun. "What?", sagde jeg. "Ja, altså ikke dig", sagde hun, "men kassefyren, som bare havde lagt avisen væk, klaptorsk". Således gik vi hjem, jeg stærkt beroligeret. Denne gang var det ikke mig, der var en klaptorsk.

Og så er der godt nyt fra hus-fronten. Ovnene virker. Det lykkedes både at få bagt en fin lakse-gratin, uden et ordenligt ildfast fad, men man kan klare meget med staniol, og de lækreste gulerodsboller med et stænk persillerod. Så i aften har vi fået friskbagte gulerodsboller med et stænk persillerod med tandsmør. Ja, altså bollerne, ikke persilleroden. Herligt.

14. september 2020 - Sol over Rømø

Dagen gik i strålende solskin med vask ad flere omgange. Det var ikke så nemt, som det lyder. Husets gamle Atlas vaskemaskine fra 1987 eller deromkring, har jo ikke så stor centrifugalkraft, så tøjet kommer ud i en tilstand, der mere ligner en tur i et skybrud end noget andet.

Den første maskinfuld klarede vi at få tør med solens hjælp. Den anden var noget sværere. Det var vores sengetøj, og det skulle gerne en tur i tørretumbleren. Sådan én har RIm-centeret, og den kan lånes til en rimelig pris, 10 kr. for 15 minutter.

Der var så bare lige det problem, at maskinen kun tager 10-kroners mønter, og vi havde kun en 20-krone. Sidste gang var ligesådan, men da kunne vi veksle i centrets café. Det kunne vi ikke i dag. Caféen har lukket, indtil næste invasion af feriehungrende tyskere ankommer 2. oktober. Gode råd var dyre, men det blev løst.

Vi tog vores våde, tunge, sengevasketøj med tilbage til vores hus, en tur på en lille km på gå-fod, sadlede cyklerne og drog ned til Dagli' Brugsen, hvor der er en ATM. Her kunne vi hæve sedler og mønter til brug i Tørretumbleren.

Det lyder nemt. Det var det ikke.

Første gang sagde ATM'en, at den ikke ville udbetale så små beløb. Vi havde bedt om 80 kr, idet vi tænkte, at det ville give et par løse 10 krone-mønter. Anden gang sagde den det samme. Vi havde prøvet med 100 kr. Tredje gang forsøgte vi med 210 kr., men så sagde maskinen, at den kunne ville udbetale i hele 200 kr. beløb.

Nu var vi efterhånden blevet rimelig irritable, så vi prøvede en anden taktik. Vi hævede 200 kr., som vi brugte til at betale for 2 flasker rosé i Dagli' Brugsen. Tilbudsprisen var 125 kr., så vi fik 75 kr. tilbage, altså en 50'er, to 10'er og en 5'er.

Hjem på cykel med 10'ere, hanke op i det endnu våde sengetøj, op til tørretumbleren, og efter en halv times tid var tøjet tørt. Problem løst.

Dagen sluttede med et fantastisk syn af mosekonebryg over golfbanen.

Således startede den 3. uge i RIM Rømø Feriecenter.

Vi sluttede uge 2 med en cykeltur til Rømø Slagteren lørdag, 10 km i strålende medvind og hjem igen i lige så strålende modvind. Lamme-fillet'en var glimrende.

Søndag drog vi østpå og løb en orienteringsbane ved DM Lang. Fin skov, fin tur, fint arrangement

Frokost i middagssolen

Mosekonen brygger over golfbanen

16. september 2020 - Surt show

Dagen startede egentlig fint. Der var lidt overskyet, men ikke noget, der ville genere en god selvtræningstur i Vråby Plantage.

Vi sadlede cyklen og tog i skoven. Det var en fin bane, men så skete uheldet. Anne Marie vrikkede om i et lille hul i skovbunden, og humpede med besvær tilbage til cyklen.

Vi cyklede hjem. Uden de store problemer. Det er ikke så galt, når foden er varm. Det blev værre, da vi var hjemme. Så slemt, så hun kontaktede lægen i Skærbæk og fik en aftale om en konsultation.

Vi tog til Skærbæk. Jeg ventede udenfor. Efter 20-25 minutter kom Anne Marie ud i en kørestol, drevet af lægen. Robert, hedder han. Han mente, at det var en kraftig forstuvning. Tak skæbne, at det ikke var et brud. Håber vi stadig. Men det ser sådan ud. Her til aften er der bedring. Skyldes nok det fryse-gel, som vi købte på Skærbæk Apotek. Vi lejede også et par krykker, det kan man faktisk på et apotek.

Nu sidder Anne Marie så på 6. time med højre fod oppe på en stol, fint tapet til, med jævne mellemrum med is omkring anklen.

Forud var gået en meget fin tur til Mandø i går tirsdag. Solskin, 27 grader, ingen vind, frokost på Café Mandøpiggen. Kan stærkt anbefales. Og hjemme igen, en lille vandretur til Rømø's vader, hvor vadefuglene muntrede sig i den sene eftermiddagssol.

Det skulle tage en 3-4 uger, inden Anne Marie er fuldt funktionsdygtig igen. Sagde Robert, lægen. Som dog også tilføjede, at det kunne da sagtens være, det gik hurtigere, da Anne Marie jo var i god form.

Vi håber det bedste.

Mandøpiggen – det hedder caféen i baggrunden

Mandø Mølle

Det går mod flod – vandet stiger

Vadehavsfugle fouragerer – Bekkasiner?

17. september - Istid over Rømø

Her går tiden med skift af frossen fryse-gel på en stærkt hævet højre ankel. De sædvanlige daglige gøremål, som opvask, indkøb, madlavning, er overladt til husets herre med husets frue som en meget interesseret supervisor. Det er meget hyggeligt.

I eftermiddag startede vi på en krykke-gang-træning, Det gik fint, men Anne Marie var nu ikke helt sikker på, at hendes læge ville være begejstret for så meget aktivitet så tidligt, så det blev hurtigt tilbage til lænestolen med benet oppe.

Det forlyder, at cykling skulle kunne iværksættes forholdsvis hurtigt. Hvad det så betyder.

Ankeltræning

Et par vadehavsfugle mæsker sig i dyndet

Solnedgang og mosekonebryg over Rømø

20. september 2020 - Sol over havnemolen

Vi er ikke så mobile, som vi plejer at være. Men det går fremad med Anne Marie's forstuvning, Eller rettere, forstuvningen får det dårligere, mens Anne Marie får det bedre.

Vi nåede en tur på havnen ved ebбетid i går lørdag. Vi ville se fugle. Det lykkedes i rigeligt mål. Anne Marie havde smidt den ene krykke og kunne endda gå på trapper. Vejret var smukt, højt sol, stille.

Det samme om vejret i dag. Da først tågen var lettet. Skete efter frokost. I eftermiddag drog vi til Gram Slot. Fin tur. Anne Marie er nu nede på en stok, og vi gik et par km uden besvær. Og uden hast. Langsom vandring i den smukke slotshave. Vi fandt en svamp ved søen. Måske spiselig. Vi testede ikke.

Vi er startet på 4. uge på Rømø. Flytter lørdag til Broager og håber så, at Anne Marie er i stand til at vandre på Gendarmstien. Det er hun sikkert. Pole-pole, som de siger i Tanzania.

Havneudflugt lørdag

Søndagstur til Gram Slot og slotspark

21. september 2020 - Tågen lettede igen, igen

Vi tog en slapper i formiddag med læsning og Sudoku. I tæt tåge. Er nu færdig med "Forbandede yngel". God fortælling, men ikke så dybsindig.

Tågen lettede over middag, så efter frokost tog vi på havnen for at se på fugle. Det var ebbe. I starten. Vi sad en god times tid på kanten og så vandet stige. Fascinerende syn.

På molen i Havneby ved kanten af vadehavet, vores favoritsted

23. september 2020 - Ankeltræning

Dagen i går gik med storvask og ankeltræning. Anne Marie var ved godt mod, anklen havde det fint, så hun gik igang med nogle fysio-terapeutiske træningsøvelser, som hun havde fundet på YouTube. En af øvelserne går ud på at flytte terninger med tærne. Ser sjovt ud. Er sikkert også god træning.

Senere cyklede vi en tur ned til havnemolen og så på tidevandet, der langsomt var på vej ind. Et fascinerende syn.

Ankeltræning i det lille hus ved golfbanen

Og så blev det alligevel for meget træning, så natten gik ikke så stiltfærdig som de seneste par nætter. Det gjorde ondt. Ipren hjælp, men i dag har Anne Marie siddet med benet oppe på en stol og fordrevet tiden med Sudoku og krydsord.

Jeg tog rute 402. En del af den. Rute 402 er Rømø rundt på cykel. Godt 30 km. Jeg nøjedes med 16 km.

God eksercits.

24. september 2020 - Rømø mod nord er besat

Vi er tilbage ved stokkemethoden. Anne Marie har smidt krykkerne. Støtter sig nu til min stok, som jeg har arvet fra min mor.

Vi tog nordpå, til Juvre. Stort fladt område, mest med græs. Og en tyr. Et par gårde med majsdyrkning. Et hegn af hvalkæber. Et dige med udsigt. Til Mandø og Esbjerg. Og et andet dige med udsigt. Det var godt nok det samme, men et andet sted. Med fugle ved et Mini Table Mountain og udsigt til en kirke og et helt læs vindmøller. En enkelt fugl eller to kunne flyve. Og fløj.

Der var også et kæmpestort tomt område, som Det Royale Danske Flyvevåben bruger til at træne præcisions-bombning. Med dummies. Altså attrapper. Tanks, gamle fly, et par lastbiler, et kontrolltårn. Ser mest ud til, at man kun øver dobbelt dummy bombning. Altså uden eksplosiver. Attrapperne så meget naturlige ud. Ingen udbombede eksemplarer.

Vi havde glemt at advisere Skrydstrup Air Base, så der var ingen bombetræning i dag. Ærgerligt. Ku' ellers have været interessant se på, når vi nu alligevel var kravlet op på udsigtsplatformen.

Anne Marie var nu så mobil, så hun gerne ville en tur på havnen. Her blæste det. Altså ikke sådan en lille østdansk blæst, men rigtig blæst. Der var også højvande, så ænderne var blæst på land. Næsten. En enkelt præstekrave gjorde sig til lige neden for havnemolen. Hen nød vi.

Så var det tid til at få benet op. Anne Maries altså. Hjem til hytten og benet op.

Vi er igang med at gense de første 2 sæsoner af Babylon Berlin. 3. sæson starter på mandag, så vi vil være helt opdateret. Og det bliver vi. Vi er nået til 6. episode. Hver af 90 minutters varighed. Vi så de 2 første sæsoner, 12 klokke timer over en lang weekend på Nationalmuseet i november 2019. Flot serie. Vi glæder os til fortsættelsen.

Sidste tur til havnemolen

Screenshot